

Det går mot Jul på Skåtøy også:
Husk tradisjonell julemesse på
Lokalet **sø 8 des kl 12-16** og årets
store julekonserten **sø 15 des kl 18**
i Skåtøy kirke.
November har i år vært ekstra grå,
mørk, våt og trist, men snart er det
det jul og snart snur sola — vi går
heldigvis lysere tider i møte.

Tor d

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Kystkultur – Trender – planer

Floskelen «En levede kystkultur» brukes ofte i festtaler når betydningen av folks liv og virke langs kysten omtales.

Ordet kultur, i motsetning til natur, brukes om våre «åndelige» verdier, men ordet (mis)brukes ofte i dag – da nær sagt alt omtales som en eller annen form kultur. Tradisjonelt omtales ofte kunst, kultur og historie, i et og samme åndedrag. Hverdagsliv for folk på øyer og langs kysten med daglig bruk av sjø, historisk, nå og i fremtiden, utgjør den største delen av kystkulturen, og er trolig den viktigste, det er jo hverdager det er flest av. Om ordet ikke passer helt bruker jeg likevel begrepet kystkultur.

Når en øyværing hiver fortøyningen fra fastlandsbrygga og går ombord i en båt skjer det noe rart mentalt. Plutselig er man tett på natur, sjø, vær og vind, og hele verden er innen rekkevidde. Sjøen

gir mulighet og frihet til å dra dit du vil, og havet forener øyer, land og folk.

Fra gammelt av var det få krav og enkle regler for ferdsel til sjøs; Kunnskap om navigasjon og respekt for båtens egen-skaper, vær og vind var det viktigste. Dette, kombinert med sjøens uskreve ne regler om aktsomhet for, og nødhjelp til andre sjøfolk og fartøy var det hele.

Med slik historisk ballast i ryggmargen får man fremdeles en slags følelse av, frihet fra, og avstand til, det moderne samfunnets pes og jag, og ikke minst all verdens trender, forventninger, regler og krav, når man steger ut i båten. Følelsen kommer etterhvert som båtturen skaper distanse fra by og fastland. Man behøver ikke reise så langt, det holder ut til nærmeste øy. Livet der ute på øya kan sammenlignes med det å være mannskap på et skip i seilas. Prisditt sjø, vær og vind er man tett på og avhengig av hverandre for å ha godt liv "ombord" i hverdag og fest.

Turisme

Kommunen med skjærgården vår er nå blitt en turistmaskin enten vi liker det eller ikke. Turisme her er ikke noe nytt, lokalhistoriker Håkon Finstad fant avis-annonser der øyfolk leide ut hus og rom til sommergjester allerede i 1880 årene.

Familien Gierløff fra Kragerø leide årvisst sommerhus på Skåtøy på den tiden. Hvordan det preget et barnesinn kan du lese om i Christian Gierløffs barnebok «Tryggen» (1912). Christian Gierløff kjøpte senere i 1920 sitt barndoms ferieparadis på Skåtøy og bosatt seg der.

Blant de første sommergjestene her i distriktet var det mange kunstnere og alternativt tenkende mennesker. Å se, oppleve, og ta del i kystkulturen var for dem like såviktig som skjærgård, sjø og natur. Det var skjærgårdsfolks samspill med naturen (sjø, fiske, dyrehold og hagebruk) som fascinerte. Det kan du lese mer om i Eli Krogs bok «Lek med

Minner» (1966) og Tove Nilsens bok Øyer i Hjerte (2011).

De første 100 år med turisme i distriktet var, for å bruke en annen floskel "bærekraftig", i den forstand at turismen verdsatte og tok behørig hensyn til både natur og kystkultur. På Skåtøy fins i dag snaue 100 fastboende hus og en 6-700 hundre hytter. Blant hyttene er det en god del gamle familiesteder og vi erfarer at hos den delen av hyttefolket fins det mye kunnskap, forståelse og patriotisme for lokalsamfunnet. De ønsker ofte å ta del i og bidra til lokalsamfunn og trivsel, og ikke minst har barn stor gjensidig glede av sommervenner. Dette er positivt og hjelper litt, men ellers har den levende kystkultur nå for tiden trange kår både blant fastboende og sommergjester.

Nåtidens dominerende trend mot økt urbanisering fører til brutale overgrep og innhogg i skjærgården vår, verstingene står eiendomsutviklerne for, samt noen enkelte få unntak blant alle Norges rikfolk som enten spekulerer i fritidseiendom eller ønsker å vise fram sin velstand med store spektakulære hytteprosjekter.

Heldigvis har vi så langt unngått eiendomsutviklere på Skåtøy, men ellers i kommunen begynner listen å bli lang; Haslum-kilen, Kragerø Resort, Mannodden, Gulodden og store deler av Bærø,

for ikke å glemme vannkanten i Kragerø med Skrubben, Brygga Mat, Sparbygget og nå sist kommunens planlagte bygg på den såkalte B13 tomte.

Paradoksalt nok ser slike prosjekter ut til å bli godt hjulpet av; alskens planer, regler og krav fra lokal og sentral politikk og byråkrati.

Lokal økonomi

Økonomisk bidrar prosjektene nevnt over selvfølgelig til noe arbeid for lokale håndverkere i anleggsfasen, noen få faste og flere sesongbaserte arbeidsplasser og økt omsetning generelt i servicebransjen. Man kan stille mange spørsmål rundt prosjekter med malplasserte mastodontbygg som bryter med natur og kystkultur.

Spa-hotellet med "sale and leaseback" finansierte hytter drives femdeles videre etter et par konkurser. Når hotellet førstens står der, får vi håpe drifta går rundt og sikrer noen sårt tiltrengte arbeidsplasser. Gulodden gikk også konkurs et par ganger og utbygger, banker samt privatpersoner som kjøpte flere leiligheter på spekulasjon, tapte penger. Er en liten kystkommune tjent med slike gigantprosjekter? Ønsker eller trenger vi tvilsom finansakrobatikk som «sale and leaseback» på Stabbestad? og tvilsomme eiendomsmeglere som solgte privatpersoner 3 leiligheter med analyse

om at hyttemarkedet i Kragerø var slik at overskudd ved salg av to leiligheter etter et år eller to ville finansiere den tredje?

Konkursene rammer i hovedsak investorer, men tapene veltes ofte tilbake til banker og på den måten veltes det videre over til samfunn og fellesskap. Samfunnsøkonomisk lønner det seg ikke med konkurser, der lokale leverandører og privatpersoner også kan lide tap. Kontrakter i store prosjekter går ofte utenbys eller utenlands og vi husker godt alle de østeuropeiske trailerne som leverte byggevarer til Gulodden.

Skrubben og på Mannodden brukte et kjent triks for å få bygget mange ferieleiligheter mot sjøen ved å sukre prosjektet med at da fikk man «råd til» å bygge rimeligere leiligheter for fastboende bakenfor. Jeg tror ikke det fins et eksempel langs norskekysten på at denne strategien bidrar til økt fast bosetting.

På Mannodden på Tåtøy ble det ingen fastboende, og rusler du en ettermiddag på Skrubben eller skuler opp på leilighetene på toppen av Sparbygget i Kirkebukta ser du ingen lekende barn. De få leilighetene for fastboende er trolig eid velstående aldrende pensjonister ofte i sin bolig nummer to. Dette er utrolig nok helt i tråd med kommunens vedtatte langtidsplaner for byutvikling i de siste 20-30 år. Denne form for byutviklingen 2

gir litt helårsinntekter i anleggsfasen og sesongbaserte inntekter etterpå.

Resultatet ser vi i dagens kommune-økonomi, den er preget av et stupende barnetall og en enorm vekst i omsorgsbudsjettet. Slik ødelegges ikke bare kystkulturen, men også trolig kommune-økonomien på lang sikt.

Tankeeksperiment

På Skåtøy er det ca 700 hytteeiendommer og på mange av disse kunne man bygd på eller bygd bak eksisterende hytter og brygger uten at dette sjenerte almen ferdsel på land og sjø i det hele tatt. Nybyggene måtte selvfølgelig plasseres skånsomt innimellom svabergene i pakt med natur og eksisterende bygg og anlegg. Nybygg tett på en eksisterende hytte ville også trolig medføre at nye hytteeiere allerede hadde relasjoner til sted og lokalmiljø fra sin familie, og på den måten kan dagens levende kystkultur ivaretas av nye generasjoner også på våre gamle sommersteder.

Å gi «byggetillatelse» på slike premisser ville krevd god lokalkunnskap og utstrakt bruk av skjønn. Dette er bannlyst og helt utenkelig i følge dagens fir-kantede og kystkulturfiendtlige planer, regelverk og vår praktisering av dette.

Det må også bemerkes at mange hytteeiendommer ikke kan gjennomføre et

slikt tiltak uten konflikt med allmuens interesser. Forskjellsbehandling passer heller ikke inn i vår sosialdemokratiske politikk der likhetsprinsipper er viktigere enn fornuft og rasering av natur, kystkultur og lokalmiljøer.

Gjør vi likevel det tankeeksperiment at kommunen ønsket en vekst på 70 nye hyttefamilier (ref Gulodden) og plasserte disse i tilknytning til eksisterende hytteeiendommer på Skåtøy ville vi:

Slippe konkurser; Fått et mangfold av arkitektur. Spredd utbygging over tid; Fått 70 små prosjekter; Fått høy andel lokale håndverkere og leverandører; Tatt bedre vare på lokalmiljø for sommergjester og fastboende;

Slik kunne kystkulturen i et tenkt tilfelle bedre tålt vekst i turismen basert på egenart og tradisjoner, tuftet på naturens og lokalbefolkningens premisser.

Blokker og hytter på Gulodden fortoner seg malplasserte, stygge og meningsløse for kystfolk opptatt av byen, kysten og skjærgårdens kvaliteter, egenart, natur og landskap. Det verste er at dette er helt i tråd med kommunebyråkratiets krav og faglige forståelse av verden utenfor skrivebordet, og kommunepolitikernes vedtatte langsiktige planverk.

Her erstattes glatt kystkulturen med drabantbykultur der de viktigste fortrinn

er garasje i kjelleren og heis opp til leiligheten. Kritikken rettes ikke mot de ferierende der, men mot kombinasjonen av offentlig planlegging/ styring, og eiendomsutviklerens utbygging. Og tro det eller ei - Guloddenkomplekset er nok ført i pennen av en eller annen dyktig, høyt utdannet og flink arkitekt? – men her vant nok honoraret over estetikken.

Planer

Utviklingsprosjektene starter med fine maritime navn: Kragerø Havnefront; Skrubben (etter skrubbeskjær der seilskutene ble skrubbet og rengjort etter vinteropplag); Bærø Brygge; Portør Brygge; osv.; en skulle nesten tro dette hadde noe med kystkultur å gjøre?

Unntaket er Kragerø Resort med Beach Club-en (der hvor ihuga golfere mener de på privat vei rettmessig kan kjøre golfbilene i halvfylla mellom Beachklubben og leilighetene oppe på heia). Her kan navnevalg og "image" på ingen måte assosieres med skjærgård, natur, og egenart. Navnet er heldigvis så langt fra kystkultur som tenkes kan.

Her er mye å lære om internasjonalisering, urbanisering og trender for andre; Skrubben og Kjerkebukta burde trolig hete "Kragrø Dock-side Nursing Home -West, -East";

Gulodden: "Bærø Laguna favela";

Oslo kommunes signalbygg Rådhuset ble kalt "Geitosten" på folkemunne.

Kommunebygget på B13 burde da hete "The Gauda Lump Bureaucracy Home" for å hedre kystkultur med tidligere Hollandsk skipsfart til Kragerø; osv.;

Tegneseriefiguren Dilbert (basert på sanne historier fra byråkrati og næringsliv) drev mye med utviklingsprosjekter og her følger et prosjektnavn som passer godt for kommunens visjonære, styrende planer i de siste 20-30 år.

Etter all denne sutring kan en stille seg spørsmålet: er en slik utviklingstrend uunngåelig eller kan man planlegge for å styre en utvikling?

Mer om dette tema i neste nummer

Tor D

Mislykka spleiselag

Manglende informasjon og mangel på cash/ Vipps medførte at ganske få deltok i spleisen som trengs for å bedre forholdene for kranbil på Skåtøybrygga.

Bakgrunn:

Strømkabelen til ytterste stolpen er tenkt gravd ned slik at kranbilen kan stå lengre inne på brygga - fordi: 1) det er bekymring for hvor mye ytre del av brygga tåler, og 2) det påbegynte leskuret vil begrense plassen.

Kragerø Energi anslår kostnadene til drøyt 15000,- hvis Kalle graver og en dugnadsgjeng hjelper til. Skåtøy Vel støtter med inntil 7500,-. Resten var tenkt samlet inn blant de som fikk tatt opp båtene sine i høst, med 500kr fra hver. Selvfølgelig lov å ikke bidra. Trygve og Jan organiserte hvert sitt opptak og informerte folk om dette, og Finsrud tok på seg å samle inn bidragene. Så kom det i stand et par opptak utenom de to forhåndsorganiserte, og mange her kjente ikke til spleisen.

Uansett: hvis det er flere som vil bidra med 500kr, så kan det betales til Trond; cash, konto eller Vipps (tlf 95247376).

Hilsen Skåtøy Vels utvalg for rehabilitering og forskjønnelse av Skåtøybrygga (SVURFS!)

ER DU BETALENDE MEDLEM AV SKÅTØY VEL?

Kontingenten ble sendt ut i august og med en påminnelse i oktober.

Fint om du derfor sjekker innboksen/spamfilteret hvis du mener du ikke har mottatt den.

Hvis du f.eks. har byttet epostadresse, så send din korrekte epost til hkh@kros.no.

Oppgi om du ønsker å bli/fortsatt ønsker å være medlem.

Så sendes kontingenten på nytt til deg.

Hilsen kassereren.

Flaskeinnsamling

Torsdag 5. des. samler Barne- og ungdomskomiteen inn flasker til inntekt for ny snøskuter (til løypekjøring). Vil du gi flasker og bokser (uten snus og sneiper!), sett sekken synlig ved veien.

Terje Sodal

...da lyste stjernen som en sol....

Julekonsert

Skåtøy kirke

søndag

15. desember

Kl 18.00

* Kjetil Valldal, sang og gitar

* Christine Ask-Eriksen, sang

* Terje Tolner, piano

* Gerd Nerdalen, trombone

* Torunn Nerdalen Tinghaug,

klarinet

* Jorunn Myre, organist

Gratis entrè— frivillig gave til kirkemusikalsk arbeid

Skåtøy kirke 15.12 kl 18.

Kjetil Valldal, sang gitar. Christine Ask Eriksen, sang.
Terje Tolner, piano. Gerd Nerdalen, trombone,
Torunn Nerdalen Tinghaug, klarinet. Jorunn Myre, organist.
Frivillig gave ved utgangen til kirkemusikalsk arbeid.

Jeg lager plakater med bilder til Facebook og Skåtøy kirkes sider.
De som vil må jo selvsagt bare dele denne.
Så blir programmet veldig variert, fra klassisk til viser, litt
swing og kjente julesanger- og melodier.
Gleder meg til dette ! Jobber nå med å skrive noter til de fleste
solister, så vi finner tonen, duren, og klangen sammen :)

Beste hilsen Jorunn Skjærgårdsorganist

LOKALET INVITERER TIL JULEMESSE

08.12.2019 KL. 12:00-16:00

Tradisjonell julemesse med salg av julebakst og husflid mm.

Salg av grøt, ertesuppe med tilbehør, kake, kaffe og brus.
Loddsalg.

Vi oppfordrer alle bakeglade til å bidra med julebakst for salg på julemessa.

ALLE ER HJERTELOG VELKOMNE!!

Smultring

Tre kjekke gutter som gjorde det godt på Smultring-Naturstien.
Elias vant sekk med mye fint oppi.

Takk til BUK som tok seg av det praktiske i Naturstien.
600,- kroner er overført til Skåtøy Vel til vedlikehold av Ventebua.
Innkalling til dugnad kommer til våren.

Nina

Det skjer på Skåtøy

Vinterstengt. Se – [hjemmeside](#) for detaljer

Skåtøy Kafé har den gleden av å informere om vårt nye tilskudd Cathrine Mellby som skal drive Kaféen fra våren 2020.

Cathrine er en allsidig kvinne med lidenskap for mat og serviceyrket. Flere av dere har trolig kjennskap til Cathrine fra før da Kragerø by og øylivet i vår nydelig Skjærgård ikke er nytt for henne.

Cathrine flyttet fra Sverige til Kragerø for 6 år siden og har jobbet i service- og restaurantbransjen siden. I tre år har Cathrine Mellby og kjæresten Kenneth Lauring drevet fisk- og skalldyrrestaurant på Tårnbrygga, Jomfruland.

I intervjuet med KV sier hun «Jeg er ganske tilpasningsdyktig, og det at det ble mat og ledelse som etter hvert ble min vei, føles helt riktig.» Nå venter hun i spenning på den nye oppgaven - å drive Skåtøy Kafé. Hun tiltrer stillingen den 1. mars og det planlegges allerede nå en uoffisiell åpning for å hilse på dere på Skåtøy.

Med ønske om en fin førjulstid!

Hilsen oss fra Skåtøy Kafé

Skåtøy Vel minner om Romjulsquizen på Flerbrukshuset 27.12.

I den anledning tenker vi å ha en oppgave med barnebilder. Send derfor bilde av deg selv som liten til styret.skatoysel@gmail.com. Bidrag mottas med stor takk

Hilsen styret..

Flaskeinnsamling.

Barne- og ungdomskomiteen + Thomas og Terje samler inn tomflasker langs veien **torsdag 5. desember.**

Kan vi få flaskene dine?

Terje Sodal

Sjekk på nett? Tidligere Flaskeposter? Skole? KSM

Skåtøy Kirke

Søn. 8.des kl 11.30: Luciagudstjeneste ved

Harald Gulstad, og Jorunn Myre.

Sang av Mette Eskeland og Bente Nørgaard. Offer til. Menighetsarbeidet. Kaker kaffe og saft.

Søn 15. des kl. 18: Stor adventskonsert. Se egen kunngjøring.

Ons 18. des kl. 10,30: Skolegudstjeneste med Gulstad, Myre og barn fra skolen. Alle velkommen.

Julaften tir 24.des kl 14: Gudstjeneste ved Harald Monsen og Jorunn Myre..

Velkommen Skåtøy menighetsråd

Lokalet - vårt eget hus; Høst- og vinter program på Lokalet.

Vi ønsker alle velkomne til en ny sesong med hyggelige høst –og vinter kvelder med god mat og drikke på Lokalet.

Søn 8. Des. kl 12-16: Tradisjonelt julemarkedet arrangeres på Lokalet

Lør 11. Jan: Dennis trår til og lager 6 retters middag for oss i år igjen. Det vil være plass til inntil 40 gjester, så her gjelder de å være raskt ute med påmelding. Frist for påmelding er 27.12.19.

Lør 1. Feb: Jan koker til «Thai aften» med mange varmende, gode og spennende smaker lørdag 1 Februar -20.

Lør 7. Mar: Jan og Per Morten arrangerer nok en spennende øl smaking kveld for oss.

For å lettere kunne planlegge innkjøp og koking, er vi avhengig av påmelding til arrangementene til senest mandagen før dersom ikke annet er oppgitt.

Påmelding til Tina på tlf 97169414.

Hilsen Lokalstyret

Huskestua.

Velkommen på julebord til Admiralen **1. desember kl 14.15**

Påmelding Alf BJ. 40040712. Grethe 98649480

Hilsen styret..

Månedsens båe.

Splitte mine Bramseil!!!! - et ramsalt kraftuttrykket ofte brukt av kaptein Vom i Juleheftet Knoll og Tott

I alle fall inntil videre, har jeg **gitt opp** båehistorier mens jeg venter på flere historier fra leseene. Begrepet "**å gi opp**" bruker vi alle mange sammenhenger, men analyserer vi det ord for ord fortoner det seg meningsløst.

Ordet **gi** betyr å overlevere noe til andre det være seg f. eks gaver, moralsk støtte ol. eller kanskje gi f@@@ i noe.

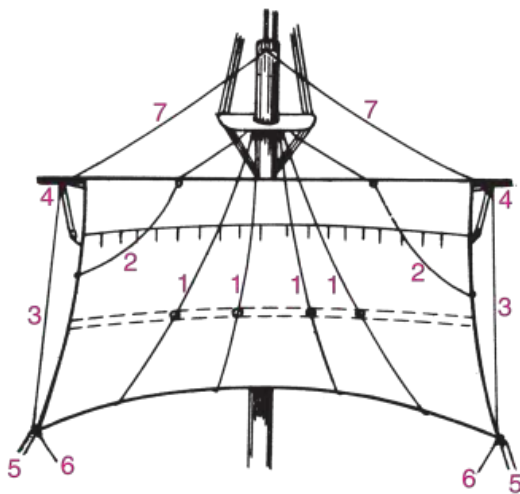
Ordet **opp** er greit, men å levere noe opp(over)? fortoner seg meningsløst i forhold til hva vi mener med å gi opp.

Før vi **gir opp** å forstå begrepets opphav må vi ty til kystkultur og shipping. Vi må tilbake til seilskutetiden. Fasiten finnes ved å studere detaljene for et råseil.

For å betjene hvert enkelt råseil må en hale og dra i en 15- 20 forskjellig tau. På en 3 mastet fullrigger var det typisk 15 råseil og like mange andre seil. Betjening av 30 seil med hundrevis av tau krevde mye mannskap. Når dampskip tok opp konkurransen med seilskutene ble derfor mange fullriggere rigget om til barker da færre seil krevde mindre mannskap og ga dermed større fortjeneste.

Råseil

(Underseil med løpende rigg).

1) Bukgordinger. og 2) Nokkgordinger. Gordinger er tau brukt til å heise råseilet oppunder råen når skuta ikke seilte

4) Revtaljer med tau brukes for redusere seilareal ved sterk vind. Den øvre del av seilet hales opp til rånokken fra dekk før mannskapet sendes til vær for å beslå seilet til råen med søftene (søftene er en rad med snorer på begge sider av hull i seilet som knyttes fast på råen)

3) Gitauer. Ble vinden enda sterkere tok man vinden ut av hele seilet fra dekk, ved først å slakke sjøtene, for så med

gitauet å hale de nederste snippene på seilet (halsbarmen) opp til rånokken slik at seilet "mistet" vinden. Uten vindkreftene kunne man så hale opp gordingene og etterpå sende mannskapet til vær for å beslå hele seilet til råen. Man gav simpelthen opp å bruke seilet.

5) Skjøt. og 6) Hals. Brukes til å justere bom og råseilet i forhold til skutas kurs og vindretningen

7) Topplenter – disse tauene samt 1, 2, 3 og 4 fortsetter med klappløper ned til dekk. Kappløper er tau festet med en ende i riggen (på rå og seil) mens de løse tampene er ført gjennom en talje ned til dekk.

Ble vinden for sterk var altså kommandopet på seilskuta **gi(tau) opp** – uttrykket gled etterhvert inn i norsk språk og dagligtale og brukes i dag av alle, uten at vi overhode tenker på opprinnelsen.

Vi må ikke **gi opp** båehistorier – et viktig bidrag til en levende kystkultur.

Tor D

Værgalskap.

Ikke før siste Flaskepost var sendt ut kom østaværet –sur kald nordost – det verste som kan skje med tanke på isvinter.

Om "ingen lita på" Taubes "vestanvind og flickor" så er derimot nordosten trofast. Nordosten "setter seg" – sier folk fremdeles. Den er koggfolks verste fiende og til og med mislikt på fastlandet, spesielt beboere på østre del av Øya i Kragerø deler koggfolkets hat.

Heldigvis glimtet den troløse vestavinden til med kuling og regn et par døgn midt i november, men den er jo ikke til stole på. Østaværet satt inn igjen og vil i følge yr.no trofast plage oss ut måneden uten en eneste høststorm fra vest i sikte. Trofast er i utgangspunktet positivt , men et forsøke på å vri hodet for å finne noe passende poesi ala Taube som priser østavær og kvinner ga ingen resultat. Det er ikke noe vakkert, forførerisk eller poetisk med østavær, i alle fall ikke om vinteren.

Assosiasjonen jeg fikk i farta var kvinneskikkelsen i et vers fra Alf Prøysens vise «Hæin Lars er på Hamar» (med slag).

*"Ved skattollet står det et spissnåså grev.
Det er kjerringa vindtørr og blå.
Hu låser opp skuffer og roter i brev,
for slikt lyt a sjå over nå.*

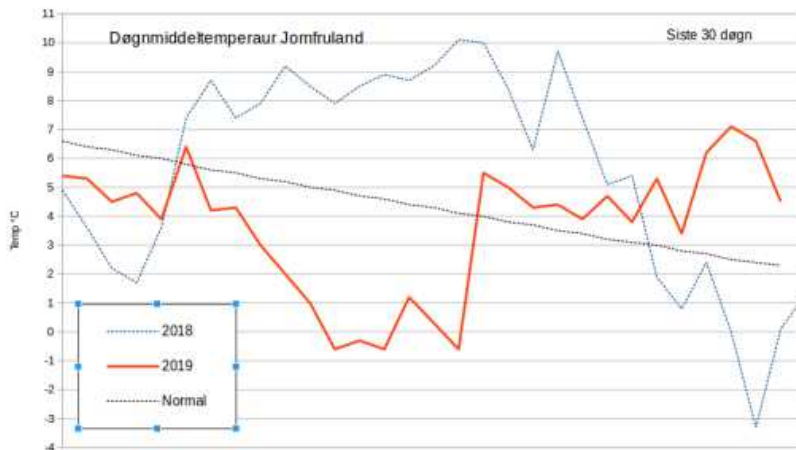
*Og hvis det er sedler og sliktno' hu finn,
hu rasker det sammen og putter det inn
med serken og beinskrapa gardkjerringskinn,
og aua dom lyser og brinn!"*

Jeg legger Prøysens kvinnebilde vekk til fordel for Taubes når det gjelder poesi, vær og yre kvinnfolk, selv om kun en k ortografisk skiller kvinder fra vinder. Fabulerer rundt dette tema kan det fort storme «#metoo» fra alle kanter.

Koggfolk får nøye seg med yr.no, men likevel; stormfulle, milde og våte vinder fra vest, er langt å foretrekke framfor trofaste, iskalde og tørre vinder fra øst. I bestefar og jakteskipper Antons liv var han svært avhengig av vær, en isvinter betydde landligge og tapt inntekt.

Han sjekket tempen i Moskva, med tidlig kaldvær der og mye østaværet før jul, borget det for isvinter. Putin "pusher" nå verden mot en ny kald krig, men har han heldigvis foreløpig kun "pushet" regn med nordosten til Skåtøy – tenk hvis alt regnet i november hadde vært snø!

Som det fremgår av diagrammet er de siste 30 døgn betydelig kaldere på Jomfruland enn tilsvarende i fjor, til og med litt kaldere enn normalt, på tross av global oppvarming. Vanntemperaturen i Flødevigen har sunket med ca 4 grader på snau 4 uker fra 11 til 7 mot fjorårets 9,7. Vi har fremdeles en del å gå på, men isvinteren kan komme hvis ikke den stormfulle, men upålitelige vestavinden forbarmer seg over oss i god tid før Jul.

Tor D